

DWOJCZYSTY (1) *nm*

N sg m dwojczysty.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Liczebnik wielokrotny przymiotnikowy; podwójny:

Wyrażenie: »płaszczyk dwojczysty«: Diplois, Futrowáne albo dwoyifte odzienie/ Mántel/ Płafzczik dwoyczifiti albo drugim suknem podbity. *Mącz* 89c.

Cf **DWOISTY**, **DWOITY**, **DWOJAKI**

ZZie